

Finansklagenemnda Inkasso

Uttalelse 2016-282

CASE AS

God inkassoskikk § 8

Om beregning av avdragssalær ved misligholdt avdragsavtale.

Klager inngikk avdragsavtale, der det var avtalt nedbetaling av kravet i fire avdrag. Klager unnlot å følge opp avtalen om å ta kontakt før fjerde og siste avdragsbetaling – for beregning av siste avdraget. Innklagede la til avdragssalær etter inkassoforskriften § 2-4, da avtalen nå ville gå over mer enn fire avdrag. Nemnda er av den oppfatning at inkassoforetaket må kunne sannsynliggjøre at de har gitt opplysning om konsekvensene av å inngå en avdragsavtale som strekker seg ut over skjæringstidspunktet for tungt salær, må stilles før påføring av avdragssalær hvor det opprinnelig er avtalt nedbetaling i 4 eller færre avdrag, og denne avtalen er misligholdt. Ved å presentere klager for et restkrav inkludert avdragssalær som det ikke var anledning til, har utsatt klager for et urimelig påtrykk i strid med god inkassoskikk og skyldners erstatningsansvar for de utenrettslige inkassoomkostningene er bortfalt.

I. Saksfremstilling

Saken gjelder om det var grunnlag for å kreve skyldner for tilleggsalær når avdragsavtalen ble misligholdt, og om dette utsatte klager for et urimelig påtrykk i strid med god inkassoskikk slik at inkassokostnadene må bortfalle, jf. inkassoloven § 17 fjerde ledd.

Kravet gjelder opprinnelig fire fakturakrav fra en rideklubb med forfall i perioden fra januar til september 2015, til sammen kr 11.852,50. Innklagede sendte ett felles inkassovarsel med betalingsfrist 05.01.16. Betalingsoppfordring, kr 14.005,68 inkludert forsinkelsesrenter og inkassosalær etter lett sats, ble sendt 07.01.16. Hovedkravet er erkjent. Partene inngikk avdragsavtale som krevde fire månedlige avdrag a kr 3.500, første gang 15.01.16. Det var videre avtalt at klager skulle ta kontakt før siste avdrag. Klager betalte 4 avdrag a kr 3.500 uten å kontakte innklagede før det siste avdraget ble betalt. Innklagede tilskrev klager 19.04.16 med krav om restbetaling, kr 3.130.

Klager anfører at restkravet på kr 3.130 ikke er korrekt i henholdt til avtale med innklagede og at det derfor må bortfalle.

Innklagede ville ha avtalen på fire avdrag for da ville klager unngå å få ekstra renter på beløpet. Hun glemte å ta kontakt før siste avdrag, men betalte kr 3.500 den 15.04.16. Innklagede opplyste på forespørsel at restkravet var renter fordi de ikke hadde registrert betalingen tidligere enn 17.04.16.

Case AS anfører at tilleggsalæret er rettmessig.

Avdragsavtalen ble inngått i telefonsamtale samme dag som betalingsoppfordringen ble sendt. Klager fikk i samtalens løp informasjon om at tungt salær ville påløpe fordi kravet ikke ville bli dekket innen 28 dager etter at betalingsfristen i betalingsoppfordringen var utløpt. Hun fikk også beskjed om å ta kontakt før siste avdrag skulle betales for å få opplyst korrekt restbeløp. Avdrag er mottatt 18. januar, 17. februar, 16. mars og 18. april. Saldo etter mottak av siste avdrag var kr

1.854,41 (tungt salær pluss forsinkelsesrenter). Avdragssalær var lagt til kravet med kr 1.256,25 inkl. mva. siden kravet ikke var dekket innenfor fire avdrag.

Innklagede foreslår at saken løses ved at skyldner betaler tungt salær kr 1.675 pluss renter kr 179,41, til sammen kr 1.854,41. Krav om tilleggsalær for avdragsordning med mer enn 4 avdrag frafalles.

II. Finansklagenemnda Inkasso sin begrunnelse

Saken gjelder om det er grunnlag for å forhøye maksimalsatsene for de utenrettslige inkassoomkostningene etter inkassoloven § 2-4 første ledd.

Det følger av inkassoloven § 17 første ledd at skyldneren plikter å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivelse etter standardsatser fastsatt i forskrift med hjemmel i § 19. Det går frem av forskriften at maksimalsatsene under gitte forutsetninger, inkludert avdragsordninger, kan økes. Etter § 17 fjerde ledd kan inkassokostnader likevel ikke kreves dersom inkassator har opptrådt i strid med god inkassoskikk, jf. inkassoloven § 8.

Erstatningsplikten til skyldneren overfor inkassator inntreffer når inkassator har fått i oppdrag av fordringshaver å drive inn kravet og når betalingsfristen i inkassovarslet har gått ut, jf. inkassoloven § 9. Når inkassator og skyldner avtaler en avdragsordning med mer enn fire avdrag, kan maksimalsatsene etter inkassoforskrifta §§ 2-2 og 2-3 økes med 1,5 ganger inkassosatsen, jf. forskrifta § 2-4. Inkassator har anledning til å avtale avdragsordning og legge til avdragssalær på saken etter inkassoforskrifta § 2-4 dersom samtlige av disse vilkårene er oppfylte, uavhengig av om betalingsoppfordring etter inkassolova § 10 er sendt.

Tidspunktet for å kunne legge til et økt salær på avdragsordningen er når avtalen blir inngått mellom skyldner og inkassator. Det har ingen betydning for erstatningsplikten til skyldneren om vedkommende faktisk betaler ned kravet over fire avdrag eller mindre dersom det er avtalt mellom partene at kravet skal betalast med fem avdrag eller mer.

Etter inkassoforskrifta § 2-3 kan inkassator som hovedregel påføre det enkelte krav tungt salær dersom skyldneren ikke overholder betalingsfristen i en betalingsoppfordring etter inkassoloven § 10 med mer enn 28 dager, det vil si på dag 43 etter utsending av betalingsoppfordringen. "Tungt salær" innebærer som regel en dobling av det lette inkassosalæret som kreves i betalingsoppfordringen.

Dersom en avdragsordning strekker seg utover dag 43 etter utsending av betalingsoppfordringen, er det anledning til å påføre saken tungt salær i tillegg til avdragssalæret. Finanstilsynet, som er tilsynsmyndighet for inkassobransjen, har i sin tilsynspraksis lagt til grunn at inkassatoren må opplyse skyldneren om at tungt salær blir påført kravet under avdragsordningen på dag 43 etter at betalingsoppfordring er sendt til skyldneren. Dersom det ikke gjøres, faller retten til tungt salær bort.

Nemnda er av den oppfatning at tilsvarende krav om opplysning om konsekvensene av å inngå en avdragsavtale som strekker seg ut over skjæringstidspunktet for tungt salær, også må stilles før påføring av avdragssalær hvor det opprinnelig er avtalt nedbetaling i 4 eller færre avdrag, og denne avtalen er misligholdt. I nærværende sak har det åpenbart vært avtalt at kravet skulle nedbetales i 4 avdrag. Innklagede har ikke fremlagt opplysninger om at det ble gitt informasjon om at avtalen ved mislighold ville medføre at avdragsavtalen forlenges og at avdragssalær kunne bli beregnet. Som den profesjonelle part i forholdet, har innklagede bevisbyrden for å sannsynliggjøre at slik informasjon ble gitt.

Nemnda mener at innklagede ved å presentere klager for et restkrav inkludert avdragssalær som det ikke var anledning til, har utsatt klager for et urimelig påtrykk i strid med god inkassoskikk. Innklagede har foreslått at avdragssalæret bortfaller, men har, slik nemnda oppfatter det, oppebåret krav på tungt salær, samt renter, til sammen kr 1.854,41.

Av inkassoloven § 17 fremgår det at skyldners erstatningsplikt for de utenrettslige inkassokostnadene bortfaller dersom bestemmelsen om god inkassoskikk ikke er overholdt. Loven åpner ikke for mellomløsninger; er det opptrådt i strid med god inkassoskikk, tapes hele kravet. Dette gjelder uansett om det er et lite eller stort brudd på bestemmelsen om god inkassoskikk. Skyldneren plikter etter dette ikke å betale inkassokostnader i saken.

II. Finansklagenemnda Inkasso sin konklusjon

Klager gis medhold.

Oslo, den 27.6.2016

Ved behandlingen deltok;

Rune Jensen (nemndsleder), Linn Hagesæther, Ørnulv Bjercke, Line Klefstad og Ane Køber Opstad